

Loutka - Schmitzer, Jiří

Emi

1. Dítě jsem byl, neměl jsem žádné vrásky

A C D H

a měl dost sil, před sebou všechny lásky své,

Emi

pět let jsem žil, můj děda rád mě míval,

A C D

loutku mi dal, "to je," řek', když jsem zíval, "tvé."

G

- R: Proč hračka má se smutně na mě dívá,

D

proč hračka, zdá se, smutně na mě kývá,

Emi

čas kolem nás tak bezohledně běží

D

a ona v koutě pohozená leží,

Emi

D

Emi

D

proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,

Emi

D

Emi

D

Emi

vždyť ona ne, to já přece prohrávám víc.

2. Už ženu mám, děda už dávno není,
nežiju sám, můj život však se mění v sen,
a, jak to bývá, když se léta řinou,
mnohé se splní v duchu pod peřinou jen.

R:

3. Zas starší jsem, své zájmy člověk střídá,
zas vidím, kde děd s vlasy jako křída stál,
a v srdci svém, v tom nejtemnějším koutku,
v dobrém i zlém mám pohozenou loutku dál.

Emi

D

Emi

D

- R: + proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,

Emi

D

Emi

D

Emi

vždyť ona ne, to já jsem měl vyjít jí vstříc,

Emi

D

Emi

D

proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,

Emi

D

Emi

D

Emi

tu du du du ...